

ĎALŠÍ DEŇ VYSOKEJ TRÁVY

Len čo sa ráno rozvidnelo, šli sme s Bielofúzikom Hrdzom navštíviť Zelenoočku. Viedol ma cez našu záhradu a cez ďalšiu záhradu a ešte do inej záhrady, až sme prišli k veľkému domu. Celý sme ho obišli, ale nenašli sme miesto, kadiaľ by sa dalo vliezť dovnútra.

„To nič,“ povedal šikovník Hrdzo, „podť za mnou.“

Vyliezol na vysoký strom, čo rástol pred oknom. Ja za ním. Liezol po konári, čo čnel až nad dom, ja za ním. Skočil na dom a ja takisto za ním. Zmizol v diere, čo bola na tom dome, ja za ním. Keď sme boli vnútri, zaviedol ma do tmavého kúta a tam v brlôžku zo suchej trávy ležala Zelenoočka. Pri nej